

Lepp tal wiigu lehma inne,
Kann tal wiigu narja inne,
Onapuu hobusti inne,
Wahtra pui wafra inne,
Tamm tal wiigu talle inne,
Tõtas pui pigitse inne.

23
Oh minu weineft wenna naista,
Weineft wenna naefinefta!
Si fu raap nanna wetta,
Pikene piima seugna
Wästinene wänta wisa!

Puim memme piima-piitti,
Korgem memme soow-riimu,
Kui os meile wenna naime!
Si fu fagi foku lida,
Ega pime peap sehti:
Tõrmustega fõrub liba
Kinnastega pefap sehti!—

24
Enam os wäwä laulijalle,
Kui fell sehe pefapjalle:
Kui pefapjallestann
Loo laulann, teift muusetpan.

jae 709.
Pio. Pulpless webmarium 5 jaeawal 1886 a.
Pilestine xho. Saadand: Jaan Põder.

Wanaawara Pilestine.
Kihelkonnast. Saadand 1886.

Jarg IV. 1. jutt ja 2. laulu.—

Pestitatar ja wänelaps.

Wänelaps läinud neljapäewa
ihtul farina ona wääl kulluma.
Seal kullunud ta sõmetihja färap
nuiswänuud liiwä soomuseft, mis
tumale raitlasse oli jäänud,
närima. Wäälne hüüwene
tuhnuud hangust wälja wääl lapp
jumele ning ütelnud tumale:
„Oia, piix! meitfise, anna mulle
ra raapimene liba! Ha sitan
find tiine kord, kui ful näda seg
on. Wänelaps annud jellestgi